

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw^{1) 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza ustawa wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. odnoszącą się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących dla dzieci w pojazdach (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 26 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 1, str. 353, Dz. Urz. UE L 115 z 9.05.2003 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 7, str. 63 oraz Dz. Urz. UE L 59 z 28.02.2014, str. 32);
- 2) dyrektywę Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 57 z 02.03.1992, str. 27 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 1, str. 359, Dz. Urz. WE L 327 z 4.12.2002, str. 8 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 1, str. 179);
- 3) dyrektywę Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającą dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/45/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie okresowych badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz uchylającą dyrektywę 2009/40/WE (Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2014, str. 51.) oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/719 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającą dyrektywę Rady 96/53/WE ustanawiającą dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. UE L 115 z 6.05.2015, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

- WE L 235 z 17.09.1996, str. 59 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 2, str. 478, Dz. Urz. WE L 67 z 9.03.2002, str. 47 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 6, str. 85, Dz. Urz. UE L 115 z 6.05.2015, str. 1);
- 4) dyrektywę Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz. Urz. WE L 138 z 1.06.1999, str. 57 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 4, str. 351, Dz. Urz. UE L 10 z 16.01.2004, str. 29 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 710, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 344, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 356 oraz Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2014, str. 129);
- 5) dyrektywę 2000/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 203 z 10.08.2000, str. 1 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 5, str. 80, Dz. Urz. UE L 90 z 8.04.2003, str. 37 - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 254, Dz. Urz. UE L 173 z 8.07.2010, str. 33);
- 6) dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa”) (Dz. Urz. UE L 263 z 9.10.2007, str. 1, Dz. Urz. UE L 292 z 31.10.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 35 z 4.02.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 118 z 13.05.2009, str. 13, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 31.07.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 320 z 5.12.2009, str. 36 i Dz. Urz. UE L 339 z 22.12.2009, str. 60, Dz. Urz. UE L 72 z 20.03.2010, str. 17 i Dz. Urz. UE L 110 z 1.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 4, Dz. Urz. UE L 167 z 25.06.2011, str. 1 i Dz. Urz. UE L 185 z 15.07.2011, str. 30, Dz. Urz. UE L 28 z 31.01.2012, str. 24, Dz. Urz. UE L 126 z 15.05.2012, str. 15 i Dz. Urz. UE L 353 z 21.12.2012, str. 1 i 31, Dz. Urz. UE L 47 z 20.02.2013, str. 51, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2013, str. 9, Dz. Urz. UE L 65 z 8.03.2013, str. 1 i Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 172, Dz. Urz. UE L 43 z 13.02.2014, str. 12, Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 69 z 8.03.2014, str. 3 i Dz. Urz. UE L 315 z 1.11.2014, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 9 z 15.01.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 28 z 4.02.2015, str. 3);

7) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/45/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie okresowych badań zdatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz uchylająca dyrektywę 2009/40/WE (Dz. Urz. UE L 127 z 29.04.2014, str. 51);

8) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/413/UE z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2015, str. 9).”;

2) w art. 2:

a) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) pieszy – osobę znajdującą się poza pojazdem na drodze i niewykonującą na niej robót lub czynności przewidzianych odrębnymi przepisami; za pieszego uważa się również osobę prowadzącą, ciągnącą lub pchającą rower, motorower, motocykl, wózek dziecięcy, podręczny lub inwalidzki, osobę poruszającą się w wózku inwalidzkim albo przy użyciu urządzenia transportu osobistego, a także osobę w wieku do 10 lat kierującą rowerem pod opieką osoby dorosłej;”

b) pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31) pojazd – środek transportu przeznaczony do poruszania się po drodze oraz maszynę lub urządzenie do tego przystosowane, z wyjątkiem urządzenia transportu osobistego;”

c) pkt 39 otrzymuje brzmienie:

„39) pojazd zabytkowy – pojazd, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) jest wpisany, na podstawie odrębnych przepisów, do inwentarza muzealiów albo do rejestru zabytków lub znajduje się w wojewódzkiej ewidencji zabytków:

2) ma co najmniej 30 lat;

3) jego typ nie jest już produkowany;

4) nie dokonano w nim zasadniczych zmian konstrukcyjnych;”

d) pkt 41 otrzymuje brzmienie:

„41) autobus – pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą oraz ich bagażu;”

e) po punkcie 48 dodaje się pkt 48a w brzmieniu:

„48a) urządzenie transportu osobistego – urządzenie konstrukcyjnie przeznaczone do poruszania się pieszych napędzane siłą mięśni; określenie to obejmuje również urządzenie transportu osobistego, o szerokości nieprzekraczającej w ruchu 0,9 m, wyposażone w napęd elektryczny o znamionowej mocy ciągłej nie większej niż 1000 W, którego konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 25 km/h i mechanizm pozwalający na bezpieczne zatrzymanie urządzenia;”

f) pkt 50 otrzymuje brzmienie:

„50) przyczepa – pojazd na kołach, bez silnika, przystosowany do łączenia go z innym pojazdem; określenie to obejmuje również przyczepę modułową;”

g) po pkt 50 dodaje się pkt 50a i 50b w brzmieniu:

„50a) moduł przyczepy – pojazd posiadający co najmniej 2 osie niezależne w jednej linii, umożliwiające połączenie z kompatybilnymi modułami przyczepy;

50b) przyczepa modułowa – przyczepa składająca się z jednego lub więcej modułów przyczepy, przeznaczona konstrukcyjnie do przewozu ładunków niepodzielnych;”

h) pkt 52 otrzymuje brzmienie:

„52) naczepa – przyczepę, której część spoczywa na innym pojeździe i obciąża ten pojazd;”

i) po pkt 60 dodaje się pkt 60a w brzmieniu:

„60a) rodzaj pojazdu – klasyfikację pojazdu według wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 76 ust. 1 pkt 3;”

j) pkt 82 otrzymuje brzmienie:

„82) tramwaj – pojazd szynowy przystosowany do uczestniczenia w ruchu drogowym;”

k) w pkt 85 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 86 i 87 w brzmieniu:

„86) badanie techniczne – zespół czynności kontrolnych wykonywanych na podstawie przepisów prawa, sprawdzających spełnianie przez pojazd odpowiednich warunków lub wymagań technicznych;

87) diagnosta – osobę fizyczną uprawnioną do wykonywania badania technicznego na podstawie świadectwa kompetencji diagnosty.”;

3) w art. 11 ustawy:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Korzystanie przez pieszego z drogi dla rowerów jest dozwolone, z zastrzeżeniem ust. 4b, jedynie w przypadku braku chodnika lub pobocza albo niemożności korzystania z nich. Pieszy, z wyjątkiem osoby niepełnosprawnej, korzystając z tej drogi, jest obowiązany ustąpić miejsca kierującemu rowerem.”,

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b – 4d w brzmieniu:

„4b. Pieszy poruszający się przy użyciu urządzenia transportu osobistego może poruszać się po drodze dla rowerów i przejeździe dla rowerzystów. Korzystając z drogi dla rowerów i przejazdu dla rowerzystów pieszy jest obowiązany do ruchu prawą stroną z zachowaniem szczególnej ostrożności i ustępowania miejsca kierującemu rowerem oraz stosowania do znaków drogowych przeznaczonych dla kierującego rowerem.

4c. Pieszy poruszający się przy użyciu urządzenia transportu osobistego poza miejscami, o których mowa w ust. 4b, jest obowiązany do ruchu prawą stroną z zachowaniem szczególnej ostrożności oraz z prędkością pieszego. Korzystając z pobocza lub jezdni pieszego jest obowiązany do stosowania zasady określonej w ust. 2 i 3.

4d. Pieszy w wieku co najmniej 10 lat może poruszać się przy użyciu urządzenia transportu osobistego wyposażonego w napęd elektryczny.”;

4) w art. 27 ustawy dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku pieszego poruszającego się przy użyciu urządzenia transportu osobistego po drodze dla rowerów i przejeździe dla rowerzystów stosuje się przepisy ust. 1-4.”;

5) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Kierujący pojazdem kategorii N₂ i N₃, o którym mowa w załączniku nr 2 do ustawy, albo zespołem pojazdów złożonym z takiego pojazdu wyposażonym w urządzenie aerodynamiczne, dla którego warunki określają przepisy wydane na podstawie art. 66 ust. 5, może używać tego urządzenia wyłącznie podczas ruchu na autostradzie, drodze ekspresowej lub drodze dwujezdniowej co najmniej o dwóch pasach przeznaczonych dla każdego kierunku ruchu poza obszarem zabudowanym.”;

6) w art. 60 w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

- „6) używania pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych oznaczonego w sposób nieodpowiedni do przewożonego ładunku.”;
- 7) w art. 66:
- a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
- „1a. Pojazd kategorii M₂ oraz M₃ powinien być wyposażony w homologowany ogranicznik prędkości, ograniczający maksymalną prędkość do 100 km/h. Pojazd kategorii N₂ oraz N₃ powinien być wyposażony w homologowany ogranicznik prędkości, ograniczający maksymalną prędkość do 90 km/h. Ogranicznik prędkości powinien być montowany przez producenta lub jednostkę przez niego upoważnioną.”,
- b) w ust. 1b w pkt 5 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
- „6) kategorii N₃ oraz M₃ o maksymalnej masie całkowitej przekraczającej 10 t, zarejestrowanego przed dniem 1 stycznia 1988 r.;
- 7) kategorii N₂, M₂ oraz M₃ o maksymalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 10 t, zarejestrowanego przed dniem 1 października 2001 r.”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Właściciel lub posiadacz pojazdu odpowiada za utrzymanie w należyтым stanie oraz sprawność i skuteczność działania urządzeń i wyposażenia pojazdu, o którym w ust. 2.”;
- 8) w art. 66a:
- a) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „2. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego nadaje w drodze decyzji administracyjnej po wniesieniu opłaty, na wniosek właściciela pojazdu, numer nadwozia, podwozia lub ramy, w przypadku pojazdu:”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:
- „2a. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wydaje w drodze decyzji administracyjnej po wniesieniu opłaty, na wniosek właściciela pojazdu, zgodę na wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej, w przypadku:
- 1) braku, utraty lub zniszczenia tabliczki znamionowej;
 - 2) utraty aktualności treści tabliczki znamionowej. -

2b. Opłaty, o których mowa w ust. 2 i 2a, stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

2c. Maksymalna wysokość opłat, o których mowa w ust. 2 i 2a, nie może przekroczyć 100 zł.

2d. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego prowadzi rejestr nadanych i umieszczonych numerów nadwozia, podwozia lub ramy oraz wykonanych i umieszczonych tabliczek znamionowych zastępczych.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób i tryb nadawania i umieszczania, numerów nadwozia, podwozia lub ramy w przypadkach o których mowa w ust. 2,
 - 2) wzór tabliczki znamionowej zastępczej, numerów nadwozia, podwozia lub ramy, a także ich opis,
 - 3) opis i sposób umieszczania numeru VIN,
 - 4) wysokość opłat za nadanie numeru nadwozia, podwozia lub ramy oraz za wydanie zgody na wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej
- uwzględniając konieczność zapewnienia pewności i bezpieczeństwa obrotu pojazdami.”;

9) w art. 70y:

a) w ust.1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Badania, o których mowa w zdaniu pierwszym, może wykonywać także Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego w zakresie określonym w ust. 1a i przepisach wydanych na podstawie ust. 7.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego może wykonywać badania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c, pkt 2 i 3.” ;

c) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w zakresie dopuszczenia do ruchu pojazdu zarejestrowanego, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych - przeprowadzanie badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych określonych dla danego pojazdu w przepisach dotyczących homologacji typu, których

spełnienie wymagane jest przepisami w zakresie warunków technicznych pojazdów.”;

d) po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Koszty badań potwierdzających spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych pojazdu zarejestrowanego, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych pokrywa właściciel pojazdu.

7. Minister właściwy do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowy zakres badań, o których mowa w ust. 2, które może wykonywać Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.”;

10) w art. 70z ustawy:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona przeprowadza badania homologacyjne na wniosek odpowiednio producenta albo podmiotu dokonującego montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.”;

b) ust. 5-8 otrzymują brzmienie:

„5. W ramach badań homologacyjnych producent dostarcza na swój koszt, na żądanie Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostki uprawnionej, pojazdy, przedmioty wyposażenia lub części, w liczbie i kompletacji koniecznej do przeprowadzenia wymaganych badań.

6. Z przeprowadzonego badania homologacyjnego, z zastrzeżeniem ust. 7, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona sporządzają:

- 1) protokół wraz ze sprawozdaniem zawierającym wyniki tego badania - w przypadku badań homologacyjnych typu pojazdu oraz sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, albo
- 2) sprawozdanie zawierające wyniki tego badania - w przypadku typu przedmiotu wyposażenia lub części.

7. W przypadku określenia przez producenta zakresu wymagań technicznych, do sprawdzenia z zastosowaniem wirtualnych metod testowania, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona przeprowadza

procedurę walidacji, o której mowa w załączniku XVI do dyrektywy 2007/46/WE, z której sporządza sprawozdanie. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona w porozumieniu z Dyrektorem Transportowego Dozoru Technicznego w sprawozdaniu określa zasadność zastosowania wirtualnej metody testowania.

8. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 6, podmiot sporządzający sprawozdanie zamieszcza informacje o zastosowanych podczas przeprowadzanych badań homologacyjnych typu WE pojazdu, typu WE przedmiotu wyposażenia lub części wirtualnych metodach testowania.”;

11) w art. 70zq ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych oraz równoważności zastosowanych wymagań alternatywnych dla danego pojazdu w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu przeprowadza, na wniosek producenta, importera lub właściciela pojazdu, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona.”;

12) w art. 70zv ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych w celu uzyskania świadectwa dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu przeprowadza Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego lub jednostka uprawniona, na wniosek producenta, importera albo właściciela pojazdu.”;

13) w art. 71:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokumentem stwierdzającym dopuszczenie do ruchu pojazdu samochodowego, ciągnika rolniczego, pojazdu wolnobieżnego wchodzącego w skład kolejki turystycznej, motoroweru lub przyczepy jest dowód rejestracyjny albo pozwolenie czasowe, wraz z zaświadczeniem o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu. Przepis ten nie dotyczy pojazdów, o których mowa w ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1cw brzmieniu:

„1a. Zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym potwierdza dopuszczenie do ruchu pojazdu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wskazuje:

1) pozytywny wynik badania technicznego albo

2) negatywny wynik badania technicznego, o ile diagnosta zezwolił na używanie pojazdu przez czas określony, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 81 ust. 21 – wyłącznie przez okres i na warunkach wskazanych w zaświadczeniu.

1b. W przypadku, o którym mowa w art. 85 ust. 4, dokumentem stwierdzającym dopuszczenie do ruchu pojazdów, o których mowa w ust. 1, jest dowód rejestracyjny.

1c. W przypadku pojazdów:

- 1) zarejestrowanych, o których mowa w art. 81 ust. 4 pkt 2, albo
 - 2) nowych, dla których wydano świadectwo zgodności WE, świadectwo zgodności, dopuszczenie jednostkowe pojazdu, decyzje o uznaniu dopuszczenia jednostkowego pojazdu albo świadectwo dopuszczenia indywidualnego WE, zarejestrowanych po raz pierwszy
- do czasu następnego okresowego badania technicznego pojazdu dokumentem stwierdzającym dopuszczenie do ruchu pojazdu samochodowego, jest dowód rejestracyjny albo pozwolenie czasowe.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pojazdy określone w ust. 1 są dopuszczone do ruchu, jeżeli odpowiadają warunkom określonym w art. 66 oraz są zarejestrowane i zaopatrzone w zalegalizowane tablice (tablicę) rejestracyjne, a w przypadku pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli oraz czterokołowców, w nalepkę kontrolną.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zespół pojazdów składający się z pojazdu samochodowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t i przyczepy albo autobusu i przyczepy może być dopuszczony do ruchu po uzyskaniu odpowiedniej adnotacji w dowodzie rejestracyjnym pojazdu silnikowego, dokonanej na podstawie informacji zawartej w dokumencie, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, albo zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu. Przepis ten nie dotyczy motocykla.”;

14) w art. 73 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dodatkowo wymaga się dokumentów potwierdzającego spełnienie wymagań, o których mowa w art. 2 pkt 39 - w stosunku do pojazdów zabytkowych. Dokumentem

potwierdzającym spełnienie wymagań, o których mowa w art. 2 pkt 39 jest pisemna opinia rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a.”;

15) w art. 76 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) warunki i tryb rejestracji pojazdów, czasowej rejestracji pojazdów, wyrejestrowania pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 2-3, oraz wzory dowodu rejestracyjnego, pozwolenia czasowego, nalepki kontrolnej, tablic rejestracyjnych oraz innych tablic, w które zaopatruje się pojazd, a także ich opis;”;

16) w art. 80b w ust. 1:

a) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) o diagnostach:

- a) numer ewidencyjny w rejestrze diagnostów,
- b) imię i nazwisko;”;

b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) o nadaniu i umieszczeniu nowego numeru nadwozia, podwozia lub ramy pojazdu;”;

c) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) o wykonaniu i umieszczeniu nowej tabliczki znamionowej zastępczej;”;

d) w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu:

„21) o przedsiębiorcach i innych podmiotach wpisanych do rejestru przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów oraz o Centrach Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego:

- a) firmę przedsiębiorcy (nazwę podmiotu) oraz jego adres i siedzibę,
- b) adres stacji kontroli pojazdów oraz Centrum Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego,
- c) numer identyfikacyjny REGON,
- d) zakres badań,
- e) datę wpisu do rejestru,
- f) datę wykreślenia z rejestru,
- g) imiona i nazwiska zatrudnionych diagnostów wraz z numerami ewidencyjnymi.”;

17) w art. 80ba:

a) w ust. 1:

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przez stacje kontroli pojazdów oraz Centra Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego – z wyłączeniem pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3, w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 10 i 15 oraz przy przeprowadzaniu badania technicznego pojazdu niezarejestrowanego także pkt 1 i 13;”

- w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego - w zakresie danych, o których mowa w art. 80b ust. 1 pkt 10a, 12, 12a i 21.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmioty wymienione w ust. 1 pkt 1-4, 6-8 wprowadzają dane do ewidencji w czasie wykonania czynności skutkującej koniecznością przekazania danych do ewidencji, za pomocą systemu teleinformatycznego obsługującego ewidencję lub za pomocą systemów teleinformatycznych obsługujących zadania realizowane przez te podmioty.”

18) uchyla się art. 80be;

19) w art. 80c w ust. 1 po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:

„27a) Centrum Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego.”

20) w art. 80d w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3 i 3a, art. 84 ust. 1 pkt 2, 86 ust. 3 pkt 2 i art. 150 ust. 1;”

21) w dziale III:

a) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Badania techniczne pojazdów

Art. 81. 1. Właściciel lub posiadacz pojazdu samochodowego, ciągnika rolniczego, pojazdu wolnobieżnego wchodzącego w skład kolejki turystycznej, motoroweru lub przyczepy jest obowiązany przedstawiać go do badania technicznego.

2. Badania techniczne dzielą się na badania okresowe, badania dodatkowe oraz badania co do zgodności z warunkami technicznymi.

3. Okresowe badanie techniczne po raz pierwszy jest przeprowadzane przed pierwszą rejestracją pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Badaniu, o którym mowa w ust. 3, nie podlega:

- 1) nowy pojazd, dla którego wydano świadectwo zgodności WE, świadectwo zgodności, dopuszczenie jednostkowe pojazdu, decyzję o uznaniu dopuszczenia jednostkowego pojazdu albo świadectwo dopuszczenia indywidualnego WE pojazdu lub nowy pojazd objęty obowiązkiem, o którym mowa w art. 70d ust.1;
 - 2) pojazd zarejestrowany po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim:
 - a) na którego typ wydano świadectwo homologacji typu WE pojazdu - w okresie od dnia pierwszej rejestracji za granicą do dnia terminu okresowego badania technicznego, ustalonego na podstawie ust. 5, lub
 - b) w którego zaświadczeniu o przeprowadzonym badaniu technicznym lub innym dokumencie wydanym przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego przedstawionym do rejestracji, zawarta jest informacja o wykonanym badaniu technicznym i jego terminie ważności, z zastrzeżeniem ust. 20
- z wyjątkiem taksówki, pojazdu uprzywilejowanego lub pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych, pojazdu z zamontowanym urządzeniem technicznym podlegającym dozorowi technicznemu oraz pojazdu przystosowanego konstrukcyjnie do ruchu lewostronnego.

5. Okresowe badanie techniczne pojazdu przeprowadza się corocznie przed upływem roku od dnia pierwszej rejestracji lub od dnia przeprowadzonego badania, z zastrzeżeniem ust. 6-12.

6. Okresowe badanie techniczne samochodu osobowego, samochodu ciężarowego i specjalnego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, czterokołowca, motocykla lub przyczepy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t przeprowadza się przed upływem 3 lat od dnia pierwszej rejestracji, następnie przed upływem 5 lat od dnia pierwszej rejestracji i nie później niż 2 lata od dnia przeprowadzenia poprzedniego badania technicznego, a następnie corocznie przed upływem kolejnego roku od dnia przeprowadzenia badania. Nie

dotyczy to pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych, taksówki, pojazdu samochodowego konstrukcyjnie przeznaczonego do przewozu osób wykorzystywanego do zarobkowego przewozu osób, pojazdu marki „SAM”, pojazdu zasilanego gazem, pojazdu przystosowanego do używania jako pojazd uprzywilejowany oraz pojazdu używanego do nauki jazdy lub egzaminu państwowego, które podlegają corocznym badaniom technicznym.

7. Okresowe badanie techniczne ciągnika rolniczego, przyczepy rolniczej, motoroweru oraz czterokołowca lekkiego przeprowadza się przed upływem 3 lat od dnia pierwszej rejestracji, a następnie przed upływem każdych kolejnych 2 lat od dnia przeprowadzenia badania technicznego.

8. Okresowe badanie techniczne autobusu przeprowadza się przed upływem roku od dnia pierwszej rejestracji i następnie przed upływem każdych kolejnych 6 miesięcy od dnia przeprowadzenia badania technicznego. Przepis stosuje się także do autobusu – pojazdu zabytkowego wykorzystywanego do zarobkowego transportu drogowego oraz autobusu marki SAM.

9. Przepisy ust. 6 - 8 dotyczą również pojazdów, o których mowa w ust. 6 - 8, zarejestrowanych po raz pierwszy za granicą. W tym przypadku za dzień pierwszej rejestracji, o której mowa w ust. 6 - 8, przyjmuje się dzień pierwszej rejestracji za granicą.

10. Przyczepa lekka z wyjątkiem przyczepy lekkiej marki SAM, przyczepa specjalna przeznaczona do ciągnięcia przez ciągnik rolniczy lub pojazd wolnobieżny, pojazd zabytkowy nie podlegają okresowym badaniom technicznym.

11. Pojazd zabytkowy przeznaczony do wykonywania zarobkowego transportu drogowego podlega corocznym badaniom technicznym.

12. Okresowe badanie techniczne przyczepy lekkiej marki SAM przeprowadza się przed upływem 5 lat od dnia pierwszej rejestracji, a następnie co 5 lat od dnia przeprowadzonego badania.

13. Niezależnie od badań, o których mowa w ust. 3-5, dodatkowemu badaniu technicznemu podlega pojazd:

- 1) skierowany przez organ kontroli ruchu drogowego:
 - a) w przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego lub narusza wymagania ochrony środowiska,

- b) który uczestniczył w wypadku drogowym lub innym, w którym zostały uszkodzone zasadnicze elementy nośne konstrukcji nadwozia, podwozia lub ramy, z zastrzeżeniem pkt 5, lub noszący ślady uszkodzeń albo którego stan techniczny wskazuje na naruszenie elementów nośnych konstrukcji pojazdu, w tym kół, zawieszenia oraz układów poduszek powietrznych, układu kierowniczego lub hamulcowego;
- 2) skierowany przez starostę albo na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu:
- a) w celu identyfikacji lub ustalenia danych niezbędnych do jego rejestracji,
 - b) jeżeli z dokumentów wymaganych do jego rejestracji wynika, że uczestniczył w wypadku drogowym lub innym lub narusza wymagania ochrony środowiska,
 - c) w celu sprawdzenia przystosowania pojazdu do ciągnięcia przyczepy,
 - d) w celu sprawdzenia prawidłowości konstrukcyjnego ograniczenia prędkości ciągnika rolniczego wchodzącego w skład kolejki turystycznej, do prędkości 25 km/h,
 - e) w przypadku, o którym mowa w pkt 1 lit. a,
 - f) w którym dokonano zmian konstrukcyjnych, zmian lub modyfikacji układów i elementów odpowiadających za bezpieczeństwo lub mających wpływ na ochronę środowiska, skutkujących zmianą układu napędowego, zmianą masy, zmianą wymiarów lub zmianą nacisków, zmian konstrukcyjnych powodujących zmianę rodzaju pojazdu na autobus lub zmianę rodzaju pojazdu na pojazd specjalny, z zastrzeżeniem art. 66 ust. 4 pkt 5 i 6, z wyłączeniem montażu instalacji do zasilania gazem;
- 3) w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym, z zastrzeżeniem art. 66 ust. 4 pkt 5 i 6, z wyłączeniem montażu instalacji do zasilania gazem;
- 4) który ma być używany jako taksówka, pojazd przystosowany do używania jako pojazd uprzywilejowany, pojazd do nauki jazdy lub przeprowadzania egzaminu państwowego lub pojazd odpowiednio przystosowany lub wyposażony zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych;

- 5) w którym została dokonana naprawa wynikająca ze zdarzenia powodującego odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia określonego w grupach 3 i 10 działu II załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844, z 2016 r. poz. 615 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 768) w zakresie elementów nośnych konstrukcji pojazdu, układu hamulcowego lub kierowniczego mających wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 6) w którym w czasie badania technicznego stwierdzono ślady uszkodzeń lub naruszenie elementów nośnych konstrukcji pojazdu, mogących stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 7) dla którego określono wymagania techniczne w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r. poz. 710, z późn. zm.³⁾), ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032 i 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528 i 648) lub ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 624 i 648);
- 8) autobus, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h, co do zgodności z dodatkowymi warunkami technicznymi;
- 9) wyposażony w blokadę alkoholową.

14. Badaniu co do zgodności z warunkami technicznymi podlega pojazd zabytkowy przed pierwszą rejestracją na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

15. Badanie techniczne pojazdu z zamontowanym urządzeniem technicznym podlegającym dozorowi technicznemu przeprowadza się po przedstawieniu dokumentu wydanego przez właściwy organ dozoru technicznego, stwierdzającego sprawność urządzenia technicznego.

16. Badanie techniczne pojazdu wyposażonego w blokadę alkoholową przeprowadza się po przedstawieniu dokumentu potwierdzającego kalibrację blokady alkoholowej, wystawionego przez producenta urządzenia lub jego upoważnionego przedstawiciela, ważnego przez okres 12 miesięcy od dnia wystawienia.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 846, 960, 1052, 1206, 1228, 1579, 1948 i 2024 oraz z 2017 r. poz. 60.

17. W przypadku powstania trudności w ustaleniu parametrów pojazdu, badanie techniczne może być przeprowadzone po przedstawieniu opinii rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a.

18. Badanie techniczne ciągnika rolniczego i przyczepy rolniczej może być przeprowadzane w infrastrukturze innej niż stacja kontroli pojazdów zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 21 pkt 1 oraz art. 86l ust. 1 pkt 2.

19. Na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu może być przeprowadzone badanie techniczne pojazdu w sposób określony dla okresowego badania technicznego pojazdu celem sprawdzenia stanu technicznego pojazdu.

20. Termin ważności badania technicznego pojazdu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2 lit. b, uznaje się, o ile nie jest dłuższy niż termin ważności badania technicznego ustalany na podstawie ust. 5-12.

21. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przedmiot, zakres i sposób przeprowadzenia badań technicznych pojazdów, z wyłączeniem tramwaju i trolejbusu,
 - 2) wzory dokumentów stosowanych przy tych badaniach oraz warunki i tryb ich wydawania
- uwzględniając zakres warunków technicznych pojazdów podlegających badaniu oraz zapewnienie prawidłowego prowadzenia wymaganej dokumentacji, z uwzględnieniem konieczności archiwizacji wyników badań oraz sporządzania dokumentacji fotograficznej.

22. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przedmiot, zakres i sposób przeprowadzania badań pojazdów zabytkowych co do zgodności z warunkami technicznymi,
 - 2) wzór zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym oraz wzory innych dokumentów stosowanych przy tych badaniach oraz warunki i tryb ich wydawania
- uwzględniając konieczność zapewnienia bezpiecznego korzystania z pojazdów zabytkowych, zakres warunków technicznych tych pojazdów podlegających badaniu oraz zapewnienie prawidłowego prowadzenia wymaganej dokumentacji.

Art. 82. 1. Organem właściwym w sprawie badań technicznych pojazdów odpowiedzialnym za zapewnienie obiektywizmu i wysokiej jakości badań technicznych pojazdów jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw transportu roczne sprawozdanie z działań związanych z zapewnieniem prawidłowej jakości badań technicznych pojazdów – do końca pierwszego kwartału roku następnego.

3. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego gromadzi na wyodrębnionym rachunku w Banku Gospodarstwa Krajowego:

- a) opłatę za nadanie numeru nadwozia, podwozia lub ramy, o której mowa w art. 66a ust. 2,
- b) opłatę za badania techniczne tramwaju i trolejbusu,
- c) opłaty przeznaczonej na zapewnienie prawidłowej jakości badań technicznych pojazdów, o których mowa w art. 84 ust. 2,
- d) opłaty za badania techniczne przeprowadzane w Centrach Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego, o których mowa w art. 86a ust. 4 pkt 1-3, 5 i 6,
- e) opłatę za sprawdzenie, o którym mowa w art. 86c ust. 7,
- f) opłatę za sprawdzenie uzupełniające, o którym mowa w art. 86h ust. 2,
- g) opłatę za wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów, o której mowa w art. 86d ust. 3,
- h) opłatę za wydanie świadectwa kompetencji diagnosty, o której mowa w art. 86q ust. 3,
- i) opłatę za wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia diagnostów, o których mowa w art. 86w ust. 9,
- j) opłatę za egzamin dla kandydatów na diagnostów i diagnostów, o której mowa w art. 86y ust. 2,
- k) opłatę za seminaria dla wykładowców w ośrodkach szkolenia diagnostów, o której mowa w art. 86v ust. 2,
- l) opłatę za zgodę na wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej, o której mowa w art. 66a ust. 2a.

4. Środki, o których mowa w ust. 3, są przeznaczone na:

- 1) utworzenie i prowadzenie rejestru:

- a) nadanych i umieszczonych numerów nadwozia, podwozia lub ramy oraz wykonanych i umieszczonych tabliczek znamionowych zastępczych, o którym mowa w art. 66a ust. 2d,
 - b) przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów, o którym mowa w art. 86d ust. 1,
 - c) przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia diagnostów, o którym mowa w art. 86w ust. 5,
 - d) diagnostów, o którym mowa w art. 86r ust. 1,
 - e) Centrów Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego, o którym mowa w art. 86b ust. 3;
- 2) pokrycie kosztów ponownych badań technicznych, o których mowa w art. 86 ust. 4.;
 - 3) pokrycie kosztów związanych z umieszczaniem numerów nadwozia, podwozia lub ramy nadanych przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego;
 - 4) przeprowadzenie sprawdzenia:
 - a) o którym mowa w art. 86c ust. 7,
 - b) uzupełniającego, o którym mowa w art. 86h ust. 2;
 - 5) sprawowanie nadzoru nad badaniami technicznymi pojazdów oraz przedsiębiorcami prowadzącymi stacje kontroli pojazdów, o którym mowa art.86k ust.1;
 - 6) sprawowanie nadzoru nad przedsiębiorcami prowadzącymi ośrodki szkolenia diagnostów, o którym mowa w art. 86x ust. 1;
 - 7) kontrole okresowe ośrodków szkolenia diagnostów, o których mowa w art. 86x ust. 2;
 - 8) przeprowadzanie egzaminów dla kandydatów na diagnostów i diagnostów, o których mowa w art. 86y ust. 1;
 - 9) wydawanie świadectw kompetencji diagnostów, o których mowa w art. 86q ust. 2;
 - 10) prowadzenie seminariów dla wykładowców ośrodków szkolenia diagnostów, o których mowa w art. 86v ust. 1 pkt 3 lit. c;
 - 11) pokrycie kosztów związanych z wykonaniem i umieszczeniem tabliczki znamionowej zastępczej na podstawie zgody Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, o której mowa w art. 66a ust. 2a.

Art. 83. 1. Właściciel lub posiadacz tramwaju lub trolejbusu jest obowiązany przedstawić go do badania technicznego.

2. Organem właściwym do przeprowadzania badań technicznych tramwajów i trolejbusów, z uwzględnieniem ust. 8, jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.

3. Badania techniczne tramwajów i trolejbusów dzielą się na badania okresowe, badania dodatkowe oraz badania rozszerzone.

4. Okresowe badanie techniczne trolejbusów przeprowadza się przed upływem roku od dnia pierwszej rejestracji i następnie przed upływem każdego kolejnych 6 miesięcy od dnia przeprowadzenia badania technicznego.

5. Okresowe badanie techniczne tramwajów przeprowadza się przed upływem 5 lat od dnia przekazania nowego tramwaju do eksploatacji, następnie przed upływem 3 lat od dnia przeprowadzenia badania technicznego, a następnie przed upływem każdego kolejnych dwóch lat od dnia przeprowadzenia badania technicznego.

6. Dodatkowe badanie techniczne tramwajów i trolejbusów przeprowadza się:

1) w razie potrzeby uzasadnionej okolicznościami badania po wypadku,
2) na wniosek organów kontroli ruchu drogowego w celu sprawdzenia zespołów i układów w tramwaju lub trolejbusie, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że nie spełniają one obowiązujących warunków technicznych, przy czym zakres tego badania może być ograniczony do niektórych zespołów i układów tramwaju albo trolejbusu, stosownie do okoliczności, z których wynika potrzeba ich przeprowadzenia,

3) w przypadku dokonania zmiany mającej wpływ na parametry techniczne określone w przepisach o warunkach technicznych tramwajów i trolejbusów oraz zakresie ich niezbędnego wyposażenia.

7. Rozszerzone badanie techniczne tramwajów i trolejbusów przeprowadza się przed dopuszczeniem do ruchu sprowadzonego z zagranicy używanego tramwaju albo trolejbusu.

8. Badania techniczne tramwajów i trolejbusów są przeprowadzane przez upoważnionego pracownika Transportowego Dozoru Technicznego w infrastrukturze właściciela lub posiadacza, spełniającej warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 10 pkt 2.

9. Do badań technicznych tramwajów i trolejbusów nie stosuje się przepisów art. 81, z wyjątkiem ust. 15 i 16.

10. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przedmiot, zakres i sposób przeprowadzania badań technicznych tramwajów i trolejbusów;
- 2) warunki dla infrastruktury oraz wyposażenie kontrolno-pomiarowe niezbędne do przeprowadzania badań technicznych tramwajów albo trolejbusów;
- 3) wzory dokumentów stosowanych przy tych badaniach oraz warunki i tryb ich wydawania.

11. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 10, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia:

- 1) warunki techniczne oraz specyfikę konstrukcji pojazdów podlegających badaniu;
- 2) proces zużywania podstawowych części i elementów wyposażenia tych pojazdów mających bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo ruchu;
- 3) zapewnienie prawidłowego prowadzenia wymaganej dokumentacji.

Art. 84. 1. Badanie techniczne przeprowadza się po uiszczeniu przez właściciela lub posiadacza pojazdu:

- 1) opłaty za przeprowadzenie badania technicznego;
- 2) opłaty ewidencyjnej – z wyłączeniem tramwajów;
- 3) opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie – dotyczy przypadków przeprowadzania badania technicznego po upływie 30 dni od wyznaczonej daty badania.

2. Z opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów oraz Centra Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego odprowadzają za każde przeprowadzone badanie techniczne opłatę przeznaczoną na zapewnienie prawidłowej jakości badań technicznych pojazdów, zwana dalej „opłatą jakościową”, w wysokości 3,50 zł. Opłata jakościowa stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

3. Obowiązani do pobierania i przekazywania opłat, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) przedsiębiorcy prowadzący stacje kontroli pojazdów – w przypadku opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3;

2) Centra Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego – w przypadku opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

4. Z obowiązku uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, są wyłączone służby, o których mowa w art. 86n ust. 1, w przypadku wykonywania badań technicznych pojazdów służb przez upoważnione komórki organizacyjne lub stacje kontroli pojazdów, o których mowa w art. 86n ust. 2 pkt 1.

5. W przypadku ponownego badania technicznego, o którym mowa w art. 86 ust. 1, opłaty określone w ust. 1 pkt 1 i 2 uiszcza się po przeprowadzonym badaniu technicznym.

6. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie może przekroczyć 600 zł.

7. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, za przeprowadzenie badania technicznego tramwaju lub trolejbusu, nie może przekroczyć 1800 zł.

8. Opłatę za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie:

1) pobiera się niezależnie od opłaty za przeprowadzenie badania technicznego;

2) ustala się w wysokości odpowiadającej wysokości opłaty za przeprowadzenie badania technicznego, pomniejszonej o kwotę opłaty jakościowej.

9. Opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie stanowią przychód budżetu państwa.

10. Podmioty obowiązane do przekazania opłaty jakościowej oraz opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie mają obowiązek, w terminie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 18:

1) przekazać należne kwoty na wyodrębniony rachunek Transportowego Dozoru Technicznego;

2) sporządzać i przysyłać Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego miesięczne sprawozdania obejmujące:

a) liczbę przeprowadzonych badań technicznych pojazdów, w tym badań przeprowadzonych po wyznaczonej dacie,

b) łączną kwotę przekazanych opłat, z wyszczególnieniem opłat:

-jakościowych,

- za badania techniczne przeprowadzone po wyznaczonej dacie.

11. Od nieterminowo przekazanych opłat, o których mowa w ust. 10, pobiera się odsetki za zwłokę, w wysokości odsetek za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.

12. Do należności z tytułu opłat, o których mowa w ust. 10, oraz odsetek za zwłokę stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648 i 768) z tym, że uprawnienia organów podatkowych przysługują Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego.

13. Ściągnięcie należności z tytułu należnych opłat, o których mowa w ust. 10 oraz odsetek, następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, z późn. zm.⁴⁾) - w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

14. Ściągnięte należności z tytułu należnych opłat:

1) jakościowych i odsetek od tych opłat stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego;

2) za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie i odsetek od tych opłat stanowią przychód budżetu państwa.

15. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przekazuje opłatę, o której mowa w ust. 9, do budżetu państwa.

16. Obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy pojazdów niepodlegających rejestracji i pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3.

17. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw transportu miesięczne sprawozdanie zawierające informacje o wysokości środków, pobranych i przekazanych przez podmioty prowadzące stacje kontroli pojazdów z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

18. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb i sposób pobierania i ewidencjonowania oraz termin przekazywania i rozliczania opłaty jakościowej oraz opłaty za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie przez podmioty obowiązane do ich pobierania;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, 1228, 1244, 1311, 1579, 1860 i 1948.

- 2) wzór i termin złożenia miesięcznego sprawozdania zawierającego kwoty opłat przeznaczonych na zapewnienie prawidłowej jakości badań technicznych pojazdów i opłat za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie, pobranych i przekazanych lub uiszczonych na wyodrębniony rachunek Transportowego Dozoru Technicznego;
- 3) wzór i termin przekazywania miesięcznego sprawozdania, o którym mowa w ust. 17;
- 4) tryb i sposób ewidencjonowania oraz termin przekazywania do budżetu państwa przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego opłat za przeprowadzenie badania technicznego po wyznaczonej dacie .

19. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 18, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia:

- 1) przypadki przekazywania opłaty jakościowej;
- 2) terminy przekazywania i rozliczania opłaty jakościowej oraz przekazywania miesięcznego sprawozdania;
- 3) konieczność ujednoczenia wzorów dokumentów;
- 4) konieczność zapewnienia jednolitego postępowania podmiotów.

20. W przypadku dokonywania opłat, o których mowa w ust. 1, w obrocie bezgotówkowym, za ich uiszczenie uważa się złożenie przez właściciela lub posiadacza pojazdu dyspozycji obciążenia rachunku bankowego, rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, rachunku płatniczego w instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu bądź za pomocą innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego.

21. Opłaty, o których mowa w ust. 1, mogą być uiszczone w terminie późniejszym, jeżeli wynika to z umowy zawartej pomiędzy przedsiębiorcą prowadzącym stację kontroli pojazdów a właścicielem lub posiadaczem pojazdu.

Art. 85. 1. Organ dokonujący rejestracji pojazdu wpisuje do dowodu rejestracyjnego termin badania technicznego pojazdów, o których mowa w art. 71 ust. 1b.

2. Po przeprowadzonym badaniu technicznym diagnosta wydaje właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym.

3. Jeżeli pojazd jest zarejestrowany, termin następnego badania technicznego diagnosta wpisuje do zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym po stwierdzeniu pozytywnego wyniku tego badania.

4. Na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu diagnosta, w przypadku wolnego miejsca w dowodzie rejestracyjnym w odpowiedniej rubryce, wpisuje również do dowodu rejestracyjnego termin następnego badania technicznego.

5. Każdy wpis terminu następnego badania technicznego dokonany w zaświadczeniu o przeprowadzonym badaniu technicznym lub dowodzie rejestracyjnym opatrzony jest pieczętą diagnosty zawierającą numer ewidencyjny diagnosty oraz kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów.

6. W przypadku wykonania okresowego badania technicznego nie wcześniej niż 30 dni przed wyznaczoną datą badania, termin następnego badania technicznego ustala się licząc od wyznaczonej daty badania.

7. W przypadku wykonania okresowego badania technicznego:

1) wcześniej niż 30 dni przed wyznaczoną datą badania technicznego,

2) po wyznaczonej dacie badania technicznego

- termin następnego okresowego badania technicznego liczy się od daty przeprowadzenia tego badania.

Art. 86. 1. W przypadku gdy w ocenie właściciela lub posiadacza pojazdu istnieje uzasadnione przypuszczenie, że badanie techniczne zostało przeprowadzone z naruszeniem przepisów ustawy, właściciel lub posiadacz pojazdu może, w terminie 2 dni od dnia przeprowadzenia badania technicznego pojazdu przedstawić pojazd do ponownego badania technicznego w Centrum Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego.

2. W przypadku, gdy w ocenie organu rejestrującego istnieje uzasadnione przypuszczenie, że badanie techniczne zostało przeprowadzone niezgodnie z przepisami ustawy, organ rejestrujący kieruje pojazd do ponownego badania technicznego w Centrum Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego.

3. Koszty ponownego badania technicznego przeprowadzanego na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu, o którym mowa w ust. 1, w przypadku braku stwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 1, pokrywa właściciel lub posiadacz pojazdu.

4. Koszty ponownego badania technicznego przeprowadzanego na wniosek organu rejestrującego, o którym mowa w ust. 2, oraz na wniosek właściciela lub posiadacza pojazdu w przypadku stwierdzenia niezgodności, o których mowa w ust. 1, pokrywane są ze środków zgromadzonych przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego zgodnie z art. 82 ust. 3.”;

b) dodaje się rozdziały 4-6 w brzmieniu:

„Rozdział 4

Stacje kontroli pojazdów

Art. 86a. 1. Badanie techniczne przeprowadza się w:

- 1) podstawowej stacji kontroli pojazdów,
- 2) okręgowej stacji kontroli pojazdów, albo
- 3) Centrum Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego.

2. W podstawowej stacji kontroli pojazdów przeprowadza się:

- 1) okresowe badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, z zastrzeżeniem pkt 3 i 4 oraz ust. 6;
- 2) dodatkowe badania techniczne w odniesieniu do pojazdów, o których mowa w pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 5-7;
- 3) badania techniczne przyczep przeznaczonych do łączenia z pojazdami określonymi w pkt 1, o ile stacja spełnia wymagania, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 86l ust. 1 pkt 1, w zakresie długości stanowiska kontrolnego;
- 4) badania techniczne ciągników rolniczych i przyczep rolniczych w infrastrukturze innej niż stacja kontroli pojazdów zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 81 ust. 21 pkt 1 oraz art. 86l ust. 1 pkt 2, jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów spełnia wymagania, w zakresie wyposażenia kontrolno-pomiarowego umożliwiającego przeprowadzenie badań poza stacją kontroli pojazdów.

3. W okręgowej stacji kontroli pojazdów przeprowadza się:

- 1) okresowe i dodatkowe badania techniczne pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 5-7;
- 2) badania pojazdów zabytkowych co do zgodności z warunkami technicznymi;

3) badania techniczne ciągników rolniczych i przyczep rolniczych w infrastrukturze innej niż stacja kontroli pojazdów zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 81 ust. 21 pkt 1 oraz art. 86l ust. 1 pkt 2, jeżeli przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów spełnia wymagania, w zakresie wyposażenia kontrolno-pomiarowego umożliwiającego przeprowadzenie badań poza stacją kontroli pojazdów.

4. W Centrum Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego przeprowadza się:

- 1) okresowe i dodatkowe badania techniczne pojazdów odpowiednio przystosowanych lub wyposażonych zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych;
- 2) dodatkowe badania techniczne pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych, zmian lub modyfikacji układów i elementów odpowiadających za bezpieczeństwo lub mających wpływ na ochronę środowiska, skutkujących zmianą układu napędowego, zmianą masy, zmianą wymiarów lub zmianą nacisków, zmian konstrukcyjnych powodujących zmianę rodzaju pojazdu na autobus lub zmianę rodzaju pojazdu na pojazd specjalny;
- 3) dodatkowe badania techniczne pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym;
- 4) umieszczenie numeru nadwozia, podwozia lub ramy, z zastrzeżeniem ust. 9;
- 5) ponowne badania techniczne, o których mowa w art. 86;
- 6) badania techniczne pojazdów, o których mowa w art. 81 ust. 13 pkt 1;
- 7) badania homologacyjne i badania potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków technicznych danego pojazdu, o których mowa w art. 70y ust. 2 pkt 1 lit. c, pkt 2 i 3 oraz ust. 7;
- 8) wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej, z zastrzeżeniem ust. 8.

5. Dodatkowe badanie techniczne autobusu, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h, a także pojazdu, dla którego określono wymagania techniczne w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku

dochodowym od osób fizycznych lub ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz badanie co do zgodności z warunkami technicznymi pojazdu zabytkowego, jest przeprowadzane wyłącznie w okręgowej stacji kontroli pojazdów.

6. Okresowe i dodatkowe badanie techniczne pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych, dodatkowe badanie techniczne pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym jest przeprowadzane w okręgowej stacji kontroli pojazdów albo w Centrum Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego.

7. Dodatkowe badanie techniczne pojazdu, w którym dokonano zmian konstrukcyjnych, zmian lub modyfikacji układów i elementów odpowiadających za bezpieczeństwo lub mających wpływ na ochronę środowiska, skutkujących zmianą układu napędowego, zmianą masy, zmianą wymiarów lub zmianą nacisków, zmian konstrukcyjnych powodujących zmianę rodzaju pojazdu na autobus lub zmianę rodzaju pojazdu na pojazd specjalny, oraz ponowne badania techniczne, o których mowa w art. 86, jest przeprowadzane wyłącznie w Centrum Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego, z zastrzeżeniem art. 86n ust. 3 pkt 3.

8. Umieszczenie numeru nadwozia, podwozia lub ramy oraz wykonanie i umieszczenie tabliczki znamionowej zastępczej mogą być również przeprowadzone przez upoważnionego pracownika Transportowego Dozoru Technicznego w stacji kontroli pojazdów.

9. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wskaże w drodze zarządzenia stacje kontroli pojazdów, w których będą dokonywane czynności, o których mowa w ust. 8.

Art. 86b. 1. Centra Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego tworzy Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu.

2. Centra Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego stanowią wyodrębnione komórki organizacyjne Transportowego Dozoru Technicznego, które nie prowadzą samodzielnej gospodarki finansowej.

3. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego tworzy jedno Centrum Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego na obszarze województwa.

4. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego prowadzi jawny i udostępniany w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej rejestr Centrów Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego.

Art. 86c. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów.

2. Stacje kontroli pojazdów mogą prowadzić również:

1) służby, o których mowa w art. 86n ust. 1 – w zakresie i na zasadach określonych w art. 86n,

2) inne podmioty niebędące przedsiębiorcami

-pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w ust. 5 pkt 4 i 5.

3. Do podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy odnoszące się do przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów.

4. Środki publiczne przekazywane na działalność podstawową podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, nie mogą być wykorzystane w związku z prowadzeniem stacji kontroli pojazdów.

5. Stację kontroli pojazdów może prowadzić przedsiębiorca, który:

- 1) ma siedzibę lub oddział, a w przypadku osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą miejsce wykonywania działalności – na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) nie jest przedsiębiorcą, w stosunku do którego otwarto likwidację lub ogłoszono upadłość;
- 3) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub umyślne przestępstwo skarbowe - dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej;

- 4) posiada wyposażenie kontrolno-pomiarowe oraz warunki lokalowe gwarantujące wykonywanie odpowiedniego zakresu badań technicznych pojazdów zgodnie z warunkami przeprowadzania tych badań;
- 5) zatrudnia diagnostów.

6. Przepisów ust. 1-4 oraz ust. 5 pkt 1-3 nie stosuje się do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego w zakresie prowadzenia przez niego Centrów Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego.

7. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przeprowadza na wniosek przedsiębiorcy, po wniesieniu opłaty, sprawdzenie stacji kontroli pojazdów w zakresie, o którym mowa w ust. 5 pkt 4. Z czynności sprawdzających sporządzany jest protokół.

8. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 7, nie może przekroczyć 1500 zł.

9. Opłata, o której mowa w ust. 7, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

10. W przypadku łączenia, podziału lub przekształcenia przedsiębiorcy prowadzącego stację kontroli pojazdów na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1578, 1579, 2255 i 2260), przedsiębiorca, powstały w wyniku połączenia, podziału lub przekształcenia, który chce prowadzić stację kontroli pojazdów jest obowiązany poddać się procedurze sprawdzenia, o której mowa w ust. 7.

Art. 86d. 1. Organem właściwym do prowadzenia rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest udostępniany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego w zakresie danych, o których mowa w art. 86e ust. 2 pkt 1-5 oraz art. 86f ust. 1 pkt 2.

3. Za wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1, pobierana jest:

1) opłata rejestracyjna, stanowiąca przychód Transportowego Dozoru Technicznego;

2) opłata ewidencyjna.

4. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 3 pkt 1, nie może przekroczyć 300 zł.

Art. 86e. 1. W celu uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, przedsiębiorca składa wniosek o wpis do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Wniosek o wpis do rejestru powinien zawierać następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile przedsiębiorca numer taki posiada, oraz numer identyfikacyjny REGON – o ile przedsiębiorca numer taki posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli podmiot jest obowiązany posługiwać się tym numerem na podstawie przepisów o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników;
- 4) adres stacji kontroli pojazdów przedsiębiorcy;
- 5) zakres badań, jakie przedsiębiorca zamierza przeprowadzać;
- 6) imiona i nazwiska zatrudnionych diagnostów wraz z numerami ich świadectw kompetencji diagnostów;
- 7) numer protokołu ze sprawdzenia, o którym mowa w art. 86c ust. 7, sporządzonego nie wcześniej niż 30 dni przed datą złożenia wniosku, potwierdzającego spełnienie wymagań, o których mowa w art. 86c ust. 5 pkt 4.

3. Wraz z wnioskiem o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów podmiot zainteresowany składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów, określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.”.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;

- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 86f. 1. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia, o którym mowa w art. 86e ust. 3 oraz wniesieniu opłat, o których mowa w art. 86d ust. 3:

- 1) dokonuje wpisu przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów;
- 2) nadaje stacji kontroli pojazdów kod rozpoznawczy;
- 3) wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu.

2. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów umieszcza się:

- 1) datę wpisu oraz datę wykreślenia;
- 2) kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów;
- 3) dane, o których mowa w art. 86e ust. 2, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby;
- 4) numer protokołu ze sprawdzenia uzupełniającego – jeżeli zostało przeprowadzone.

3. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów jest obowiązany do posługiwania się pieczętą zawierającą kod rozpoznawczy stacji kontroli pojazdów zgodną z wzorem, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 86l ust. 1 pkt 3 lit. c.

Art. 86g. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów jest obowiązany przekazać Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego:

- 1) informacje o zmianie danych, o których mowa w art. 86e ust. 2,
- 2) informacje o zmianie stanu faktycznego w zakresie wyposażenia kontrolno-pomiarowego lub warunków lokalowych stacji kontroli pojazdów,

- 3) wniosek o wykreślenie z rejestru w związku z zakończeniem prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów
- w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmian lub zakończenia prowadzenia działalności.

Art. 86h. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów jest obowiązany uzyskać nowy wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, w przypadku zmiany:

- 1) zakresu przeprowadzanych badań technicznych;
- 2) stanu faktycznego w zakresie wyposażenia kontrolno-pomiarowego lub warunków lokalowych stacji kontroli pojazdów.

2. Uzyskanie nowego wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów nie jest wymagane w przypadku zmiany stanu faktycznego polegającej na wymianie wyposażenia kontrolno-pomiarowego lub zmianie warunków lokalowych stacji kontroli pojazdów, jeżeli zostały one poddane na wniosek przedsiębiorcy sprawdzeniu uzupełniającemu przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego. Sprawdzenie uzupełniające przeprowadza się po wniesieniu opłaty.

3. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego w toku sprawdzenia uzupełniającego dokonuje weryfikacji posiadania przez przedsiębiorcę wyposażenia kontrolno-pomiarowego lub warunków lokalowych stacji kontroli pojazdów w zakresie zgłoszonym we wniosku, o którym mowa w ust. 2, i podejmuje czynności jak w toku sprawdzenia, o którym mowa w art. 86c ust. 7, w zakresie zgłoszonym przez przedsiębiorcę prowadzącego stację kontroli pojazdów.

4. Protokół ze sprawdzenia uzupełniającego wyposażenia kontrolno-pomiarowego stanowi integralną część protokołu ze sprawdzenia, o którym mowa w art. 86c ust. 7.

5. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

6. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć 1500 zł.

7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w odniesieniu do wyposażenia kontrolno-pomiarowego przekazanego do kontroli metrologicznej lub naprawy, pod

warunkiem zawiadomienia Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego o tym przekazaniu w terminie 2 dni od dnia jego dokonania.

8. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 7, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 86l ust.1 pkt 1.

Art. 86i. 1. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wykreśla przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów:

- 1) na jego wniosek;
- 2) w przypadku wydania decyzji administracyjnej o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę stacji kontroli pojazdów;
- 3) w przypadku, gdy nie poddał się sprawdzeniu, o którym mowa w art. 86h ust. 2.

2. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 86e ust. 3, niezgodne ze stanem faktycznym;
- 2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów w terminie wyznaczonym przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego;
- 3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów.

3. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów jest niedopełnienie przez przedsiębiorcę prowadzącego stację kontroli pojazdów obowiązków, o których mowa w art. 86j.

Art. 86j. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów zapewnia przeprowadzanie badań technicznych pojazdów przez osoby posiadające świadectwo kompetencji diagnosty przy użyciu wymaganego wyposażenia kontrolno-pomiarowego oraz w wymaganych warunkach lokalowych.

Art. 86k. 1. Nadzór nad badaniami technicznymi pojazdów oraz przedsiębiorcami prowadzącymi stacje kontroli pojazdów, sprawuje wyodrębniona komórka organizacyjna Transportowego Dozoru Technicznego, zwana dalej „komórką nadzoru TDT”.

2. Czynności kontrolne w ramach nadzoru wykonują pracownicy komórki nadzoru TDT, na podstawie upoważnienia Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego oraz legitymacji służbowej.

3. Czynności kontrolne w ramach nadzoru mogą wykonywać pracownicy komórki nadzoru TDT, którzy:

- 1) posiadają odpowiednie kompetencje techniczne;
- 2) przeszli szkolenie zgodne z normą PN-EN ISO/IEC 17020.
4. Pracownicy komórki nadzoru TDT podlegają doskonaleniu zawodowemu.

5. Pracownicy komórki nadzoru TDT nie mogą:

- 1) być zatrudnieni na stacji kontroli pojazdów;
- 2) prowadzić działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów;
- 3) prowadzić działalności niedającej się pogodzić z bezstronnością i niezależnością wykonywanych czynności kontrolnych;
- 4) pozostawać w takim stosunku z przedsiębiorcami prowadzącymi stacje kontroli pojazdów, że może to wpływać na rzetelne i bezstronne wykonywanie przez nich czynności kontrolnych.

6. Pracownicy komórki nadzoru TDT składają oświadczenie o niezachodzeniu okoliczności określonych w ust. 4. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

7. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wyłącza pracowników komórki nadzoru TDT od udziału w czynnościach kontrolnych w ramach nadzoru nad stacją kontroli pojazdów w przypadku, gdy pracownicy wykonujący nadzór są powiązani z przedsiębiorcą prowadzącym stację kontroli pojazdów, w taki sposób, że może to powodować konflikt interesów, zagrażać ich niezależności lub wpływać na wykonywane przez nich czynności kontrolne.

8. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące kompetencji technicznych oraz zakresu i częstotliwości doskonalenia zawodowego pracowników komórki nadzoru TDT, biorąc pod uwagę

specyfikę działań przeprowadzanych w toku czynności kontrolnych, konieczność dysponowania przez pracowników komórki nadzoru TDT odpowiednimi kwalifikacjami oraz wymaganym poziomem wiedzy z zakresu badań technicznych pojazdów.

9. W ramach wykonywanego nadzoru, komórka nadzoru TDT:

- 1) przeprowadza kontrolę i zatwierdza wyniki wybranych losowo badań technicznych pojazdów przeprowadzonych przez stację kontroli pojazdów w okresie 3 miesięcy poprzedzających kontrolę w zakresie:
 - a) analizy wyników przeprowadzonych badań technicznych oraz wykrytych usterek,
 - b) analizy i zatwierdzenia wyniku pomiaru z urządzeń do badania skuteczności i równomierności działania hamulców,
 - c) analizy wyniku pomiaru z wieloskładnikowego analizatora spalin silników o zapłonie iskrowym i dymomierza w zakresie emisji szkodliwych substancji,
 - d) prawidłowości prowadzenia wymaganej dokumentacji,
 - e) fotograficznego udokumentowania obecności pojazdu na badaniach, z wyłączeniem pojazdów służb, o których mowa w art. 86n ust. 1;
- 2) przeprowadza, co najmniej raz w roku kalendarzowym, kontrole sprawdzające przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów – w zakresie:
 - a) zgodności stacji kontroli pojazdów z wymaganiami, o których mowa w art. 86c ust. 5,
 - b) prawidłowości wykonywania badań technicznych pojazdów,
 - c) prawidłowości prowadzenia wymaganej dokumentacji,
 - d) weryfikacji wykonania otrzymanych zaleceń pokontrolnych;
- 3) przeprowadza analizę skarg, wniosków, statystyk i wydanych zaleceń pokontrolnych, na podstawie których może również wszczynać doraźne kontrole przedsiębiorców prowadzących stacje kontroli pojazdów, obejmujące w całości albo w części czynności, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) wydaje zalecenia pokontrolne i wyznacza termin usunięcia naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia stacji kontroli pojazdów i wykonywania badań technicznych;

- 5) zakazuje prowadzenia przez przedsiębiorcę stacji kontroli pojazdów w przypadkach, o których mowa w art. 86i ust. 2;
- 6) może wystąpić z wnioskiem do organu rejestrującego o skierowanie na ponowne badanie techniczne, o którym w art. 86 ust. 2, w przypadku uzasadnionego podejrzenia przeprowadzenia badania technicznego pojazdu niezgodnie z przepisami ustawy.

10. Kontrole są przeprowadzane w obecności przedsiębiorcy prowadzącego kontrolowaną stację kontroli pojazdów lub diagnosty, który jest tam zatrudniony.

11. Podczas wykonywania czynności kontrolnych pracownicy komórki nadzoru TDT podlegają ochronie przysługującej funkcjonariuszom publicznym.

12. W ramach prowadzonych kontroli pracownicy komórki nadzoru TDT mają prawo:

- 1) żądania od przedsiębiorcy prowadzącego stację kontroli pojazdów pisemnych lub ustnych wyjaśnień, udostępniania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępniania wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
- 2) wstępu na teren stacji kontroli pojazdów i do pomieszczeń, gdzie są prowadzone badania techniczne w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana przez przedsiębiorcę prowadzącego stację kontroli pojazdów działalność;
- 3) uczestniczenia w przeprowadzanych badaniach technicznych;
- 4) rejestrowania przeprowadzanej kontroli na nośnikach audiowizualnych.

13. Po przeprowadzeniu kontroli pracownik komórki nadzoru TDT sporządza pisemny protokół z dokonania czynności i stwierdzonego stanu faktycznego. Protokół podpisuje przedsiębiorca lub zatrudniony diagnosta obecny przy kontroli, którzy mogą wnieść do protokołu ewentualne zastrzeżenia lub odmówić jego podpisania. W przypadku odmowy podpisania protokołu, sporządza się stosowną adnotację w protokole.

14. Komórka nadzoru TDT w danym roku kalendarzowym obejmuje kontrolą, o której mowa w ust. 8 pkt 1, nie mniej niż 0,5 % liczby badań technicznych wykonanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w roku poprzedzającym.

15. Komórka nadzoru TDT poddaje analizie statystycznej wyniki uzyskane w toku kontroli, o których mowa w ust. 8 pkt 1-3 i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw transportu do końca czerwca roku następującego po roku objętym analizą.

16. Do kontroli przeprowadzanych przez komórkę nadzoru TDT, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyjątkiem art. 79 ust. 1 oraz art. 82, których nie stosuje się do kontroli, o których mowa w ust. 8 pkt 1 i 3.

Art. 86l. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne odpowiednio do ich rodzajów oraz zakresów badań;
- 2) zakres niezbędnego wyposażenia i warunki do przeprowadzania badań technicznych ciągników rolniczych i przyczep rolniczych w infrastrukturze innej niż stacja kontroli pojazdów;
- 3) sposób nadawania kodu rozpoznawczego stacji kontroli pojazdów;
- 4) wzory:
 - a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, wniosku o zmianę danych zawartych w rejestrze przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów oraz wniosku o wykreślenie z rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów,
 - b) zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do tego rejestru,
 - c) pieczętek stacji kontroli pojazdów;
- 5) wysokość opłat za:
 - a) wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów,
 - b) sprawdzenie stacji kontroli pojazdów, o którym mowa w art. 86c ust.7,
 - c) sprawdzenie uzupełniające, o którym mowa w art. 86h ust. 2,
 - d) przeprowadzenie badań technicznych pojazdów oraz czynności z tym związanych, o których mowa w art. 81 ust. 1,
 - e) przeprowadzanie badań technicznych tramwajów albo trolejbusów, o których mowa w art. 83 ust. 1.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia:

- 1) postęp techniczny w rozwoju konstrukcji pojazdów;
- 2) potrzebę zwiększenia dostępności przeprowadzania badań technicznych ciągników rolniczych i przyczep rolniczych;;
- 3) konieczność zapewnienia jednolitego systemu identyfikacji stacji kontroli pojazdów;
- 4) konieczność ujednoczenia wzorów dokumentów;;
- 5) koszty związane z wykonywaniem czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 5.

Art.86m. Przedsiębiorcy prowadzącemu stację kontroli pojazdów zabrania się:

- 1) pobierania opłat za przeprowadzenie badania technicznego pojazdów w wysokości innej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 86l ust. 1 pkt 4 lit. d i e;
- 2) przyjmowania i oferowania korzyści materialnych lub osobistych, a także nieodpłatnych usług za przeprowadzenie badania technicznego pojazdu lub w powiązaniu z tym badaniem.

Art. 86n. 1. Do pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej i Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywanych przez Służbę Celno-Skarbową, których dotyczą warunki i tryb rejestracji określone w art. 73 ust. 3 oraz w art. 76 ust. 4 pkt 1 oraz pojazdów należących do obcych sił zbrojnych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie umów międzynarodowych, o których mowa w art. 73 ust. 2b, a także do pojazdów Państwowej Straży Pożarnej nie stosuje się przepisów art. 86c ust. 7 oraz art. 86d-86m.

2. Badania techniczne pojazdów służb, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane:

- 1) przez upoważnione komórki organizacyjne lub stacje kontroli pojazdów prowadzone przez służby, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem obcych sił zbrojnych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pojazdów Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) w stacjach kontroli pojazdów, o których mowa w art. 86a ust. 1.

3. Komórki organizacyjne lub stacje kontroli pojazdów, o których mowa w ust. 2 pkt 1:

1) są upoważnione do przeprowadzania badań technicznych wyłącznie w odniesieniu do pojazdów służb;

2) mogą w ramach współpracy wykonywać badania techniczne pojazdów innej służby niż właściwa dla komórki organizacyjnej lub stacji kontroli pojazdów przeprowadzającej badanie;

3) mogą przeprowadzać badania techniczne oraz wykonywać czynności, o których mowa w art. 86a ust. 4 pkt 2, 4 i 8, o ile posiadają uprawnienia okręgowych stacji kontroli pojazdów.

5. Nadzór nad stacjami kontroli pojazdów służb, o których mowa w ust. 2 pkt 1, sprawują odpowiednio Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu, Szef Agencji Kontrwywiadu Wojskowego, Szef Biura Ochrony Rządu, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Szefa Biura Ochrony Rządu i Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a także Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, określają, w drodze rozporządzenia:

- 1) jednostki lub komórki organizacyjne wyznaczone do nadzoru i upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych oraz wydające upoważnienia do przeprowadzania badań technicznych, wzory dokumentów związanych z uzyskaniem upoważnień do wykonywania badań oraz wzór upoważnienia do ich przeprowadzania;
- 2) wymagania w stosunku do komórek organizacyjnych i stacji kontroli pojazdów upoważnionych do przeprowadzania badań technicznych pojazdów;
- 3) wzory dokumentów stosowanych przy badaniach technicznych pojazdów;
- 4) warunki i terminy przeprowadzania badań technicznych pojazdów;

- 5) sposób i warunki współpracy przy wykonywaniu badań technicznych pojazdów innej służby niż właściwa dla komórki organizacyjnej przeprowadzającej badanie
- uwzględniając specyfikę wynikającą z przeznaczenia pojazdów służb, o których mowa w ust. 1 oraz konieczność należytej ochrony zadań związanych z bezpieczeństwem państwa.

Rozdział 5

Diagności

Art. 86o. 1. Badania techniczne wykonuje diagnosta zatrudniony w stacji kontroli pojazdów albo w Centrum Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Diagnosta przeprowadza badanie techniczne zgodnie z określonym przedmiotem, zakresem i sposobem jego wykonania oraz przy użyciu wymaganego wyposażenia kontrolno-pomiarowego.

Art. 86p. 1. Diagnostą może zostać osoba, która:

- 1) posiada odpowiednie wykształcenie i praktykę;
- 2) ukończyła kurs dla kandydatów na diagnostów, potwierdzony zaświadczeniem o jego ukończeniu albo odbyła kształcenie w formie zajęć szkolnych prowadzonych dla uczniów przez szkołę, jeżeli w podstawie programowej kształcenia w danym zawodzie jest przewidziane uzyskanie umiejętności do przeprowadzania badań technicznych pojazdów, zgodnie z programem szkolenia kandydatów na diagnostów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 86z ust. 1 pkt 1;
- 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny na diagnostę przed komisją powołaną przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu:
 - a) za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub umyślne przestępstwo skarbowe,
 - b) za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów.

2. Przez odpowiednie wykształcenie i praktykę, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się:

- 1) wyższe wykształcenie w dziedzinie nauk technicznych uzyskane na kierunku studiów związanych z dyscypliną naukową: mechanika lub transport w zakresie motoryzacji i udokumentowane łącznie 6 miesięcy praktyki w stacji obsługi pojazdów lub stacji kontroli pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 3, lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy pojazdów, albo
- 2) wyższe wykształcenie w dziedzinie nauk technicznych uzyskane na kierunku studiów związanych z dyscypliną naukową: automatyka i robotyka, budowa i eksploatacja maszyn, elektronika, elektrotechnika, mechanika i udokumentowany łącznie 1 rok praktyki w stacji obsługi pojazdów lub stacji kontroli pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 3, lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy pojazdów, albo
- 3) wykształcenie średnie branżowe albo średnie oraz posiadanie dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe na poziomie technika w zawodzie technik pojazdów samochodowych i udokumentowany łącznie 1 rok praktyki w stacji obsługi pojazdów lub stacji kontroli pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 3, lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy pojazdów, albo
- 4) wykształcenie średnie branżowe albo średnie oraz posiadanie dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe na poziomie technika albo dyplom technika albo tytuł zawodowy technika w zawodach związanych z motoryzacją i udokumentowane łącznie 3 lata praktyki w stacji obsługi pojazdów lub stacji kontroli pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 3, lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy pojazdów.

3. Do okresu wymaganej praktyki, o którym mowa w ust. 2, wlicza się maksymalnie 3 miesiące praktyki odbytej na stacji kontroli pojazdów.

4. Do okresu praktyki, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, wlicza się praktykę objętą programem kształcenia na studiach pod warunkiem, że praktyka jest odbywana na podstawie umowy o praktykę absolwencką zawartej między uczelnią a stacją kontroli pojazdów, zakładem (warsztatem) naprawy pojazdów lub podmiotem, o którym mowa w art. 86n ust. 2 pkt 1.

5. Praktyka, o której mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, może być nabywana niezależnie od daty uzyskania wykształcenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

Art. 86q. 1. Dokumentem stwierdzającym uprawnienia diagnosty do wykonywania badań technicznych jest świadectwo kompetencji diagnosty.

2. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego jest organem właściwym do wydawania, zawieszania, przywracania i cofania świadectwa kompetencji diagnosty.

3. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wydaje na wniosek zainteresowanego, po wniesieniu opłaty, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo kompetencji diagnosty jeżeli osoba ubiegająca się o jego wydanie spełnia wymagania, o których mowa w art. 86p ust. 1. Opłata stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

4. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 3, nie może przekroczyć 300 zł.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w art. 86p ust. 1, oraz dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 3.

6. W przypadku stwierdzenia podczas kontroli nieprawidłowości co do przedmiotu, zakresu lub sposobu wykonania badania technicznego przez diagnostę innych, niż określone w ust. 7 pkt 1, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego może wydać postanowienie o obowiązku:

- 1) usunięcia przez diagnostę w wyznaczonym terminie stwierdzonych nieprawidłowości;
- 2) ukończenia przez diagnostę w terminie trzech miesięcy warsztatów doskonalenia zawodowego.

7. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego zawiesza, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo kompetencji diagnosty w przypadku:

- 1) naruszenia przez diagnostę obowiązków, o których mowa w art. 86s ust. 1 pkt 3;
- 2) bezskutecznego upływu terminów, o których mowa w ust. 6.

8. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przywraca diagnoście, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo kompetencji diagnosty w przypadku usunięcia naruszeń stanowiących podstawę zawieszenia świadectwa.

9. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego cofa diagnoście świadectwo kompetencji diagnosty, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku:

- 1) zaprzestania spełniania wymagań, określonych w art. 86p ust. 1 pkt 4;
- 2) rażącego naruszenia przepisów dotyczących badań technicznych.

10. Rażącym naruszeniem przepisów dotyczących badań technicznych jest:

- 1) przeprowadzenie badania technicznego bez wymaganego wyposażenia kontrolno-pomiarowego;
- 2) wydanie zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym, niezgodnego ze stanem faktycznym lub dokonanie wpisu w dowodzie rejestracyjnym niezgodnego ze stanem faktycznym.

11. W przypadku cofnięcia diagnoście świadectwa kompetencji diagnosty, kolejne świadectwo kompetencji diagnosty może zostać mu wydane:

- 1) nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego cofnął świadectwo kompetencji diagnosty oraz
- 2) po ponownym odbyciu przez diagnostę wymaganego szkolenia, o którym mowa w art. 86p ust. 1 pkt 2, oraz zdaniu egzaminu kwalifikacyjnego.

12. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego informuje przedsiębiorcę prowadzącego stację kontroli pojazdów, w której diagnosta wykonuje badania techniczne, o zawieszeniu, przywróceniu lub cofnięciu świadectwa kompetencji diagnosty oraz o zmianie jego statusu w rejestrze diagnostów.

13. Decyzjom, o których mowa w ust. 7-9, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 86r. 1. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego prowadzi rejestr diagnostów.

2. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego w przypadku:

- 1) wydania świadectwa kompetencji diagnosty – nadaje diagnoście numer ewidencyjny, wpisuje go do rejestru diagnostów oraz wydaje mu zaświadczenie o wpisie;
- 2) zawieszenia świadectwa kompetencji diagnosty – wpisuje informacje o zawieszeniu w rejestrze diagnostów;

- 3) przywrócenia świadectwa kompetencji diagnosty – wpisuje informacje o przywróceniu w rejestrze diagnostów;
- 4) cofnięcia świadectwa kompetencji diagnosty – wpisuje informacje o cofnięciu w rejestrze diagnostów.

3. W rejestrze diagnostów umieszcza się:

- 1) dane diagnosty:
 - a) numer ewidencyjny,
 - b) imię i nazwisko,
 - c) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument,
 - d) adres zamieszkania;
- 2) dane dotyczące nazwy, adresu i kodu rozpoznawczego stacji kontroli pojazdów, w której diagnosta jest zatrudniony – po uzyskaniu tych danych od przedsiębiorcy prowadzącego stację kontroli pojazdów;
- 3) informacje o statusie wydanego diagnoście świadectwa kompetencji diagnosty.

Art. 86s. 1. Diagnosta jest obowiązany:

- 1) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki;
- 2) uczestniczyć co dwa lata w dwudniowych warsztatach doskonalenia zawodowego;
- 3) przekazywać Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego:
 - a) informacje o zmianie danych, o których mowa w art. 86p ust. 1 pkt 4 oraz art. 86r ust. 3 pkt 1 lit. b i d – w terminie 14 dni od dnia tej zmiany,
 - b) zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego, nie później niż 14 dni po upływie dwuletniego okresu od dnia wpisu do rejestru diagnostów albo ukończenia ostatnich warsztatów doskonalenia zawodowego.

2. W przypadku, gdy zaistnieją okoliczności, które w ocenie diagnosty nie zezwalają na przeprowadzenie badania technicznego pojazdu w sposób rzetelny i bezstronny, zgodnie z posiadaną przez niego wiedzą, diagnosta odstępuje od przeprowadzenia badania technicznego pojazdu i zawiadamia o zaistniałych okolicznościach Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego.

3. Diagnosta podlega wyłączeniu od wykonania badania technicznego w przypadku, gdy w związku z badaniem:

- 1) pozostaje z właścicielem lub posiadaczem pojazdu w takim stosunku prawnym, że wynik badania może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki;
- 2) jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym do drugiego stopnia właściciela lub posiadacza pojazdu;
- 3) jest osobą związaną z przedsiębiorcą prowadzącym stację kontroli pojazdów lub zatrudnionym przez niego diagnostą z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) był świadkiem lub biegłym;
- 5) jest osobą, przeciw której wszczęto postępowanie dyscyplinarne lub karne.

Art. 86t. 1. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów jest obowiązany do przekazywania Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego informacji o zatrudnieniu albo ustaniu zatrudnienia diagnosty niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 7 dni od zaistnienia tego zdarzenia.

2. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do diagnostów przeprowadzających badania techniczne w komórkach organizacyjnych lub na stacjach kontroli pojazdów, o których mowa w art. 86n ust. 2 pkt 1.

Art.86u. 1. Kursy dla kandydatów na diagnostów i diagnostów oraz warsztaty doskonalenia zawodowego prowadzi ośrodek szkolenia diagnostów, zwany dalej „ośrodkiem szkolenia”.

2. Kursy i warsztaty, o których mowa w ust. 1, są realizowane zgodnie z programem i obejmują:

- 1) część teoretyczną przeprowadzaną w formie wykładów i ćwiczeń;
- 2) część praktyczną w zakresie przeprowadzania badań technicznych.

3. Część praktyczną przeprowadza się w okręgowej stacji kontroli pojazdów.

4. Ośrodek szkolenia wydaje zaświadczenia o ukończeniu:

- 1) kursu dla kandydatów na diagnostów,
- 2) kursu dla diagnostów,
- 3) warsztatów doskonalenia zawodowego

– pod warunkiem uczestnictwa we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach.

Art. 86v. 1. Ośrodek szkolenia może prowadzić przedsiębiorca, który:

- 1) posiada warunki lokalowe odpowiednie do zakresu prowadzonego kursu lub warsztatów doskonalenia zawodowego, w tym:
 - a) salę wykładową,
 - b) pomieszczenie biurowe;
- 2) dysponuje miejscem do prowadzenia ćwiczeń i zajęć praktycznych;
- 3) zapewnia prowadzenie kursów lub warsztatów doskonalenia zawodowego przez wykładowców posiadających:
 - a) dokumenty potwierdzające uprawnienia diagnosty albo wyższe wykształcenie w dziedzinie nauk technicznych uzyskane na kierunku studiów związanych z dyscypliną naukową: mechanika lub transport w zakresie motoryzacji,
 - b) udokumentowaną co najmniej 5-letnią praktykę zawodową w dziedzinie związanej z motoryzacją,
 - c) udokumentowane uczestnictwo co dwa lata w seminariach organizowanych przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego obejmujących przepisy dotyczące badań technicznych pojazdów;
- 4) posiada zbiory odpowiednich przepisów oraz pomoce i środki dydaktyczne zapewniające prowadzenie zajęć zgodnie z obowiązującym programem kursu lub warsztatów doskonalenia zawodowego;
- 5) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów lub umyślne przestępstwo skarbowe - dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej;
- 6) w stosunku do którego nie została otwarta likwidacja lub nie ogłoszono upadłości.

2. Za uczestnictwo w seminariach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, pobierana jest opłata. Opłata stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i jest wnoszona przed rozpoczęciem seminariów.

3. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć 400 zł.

Art. 86w. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2

lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia.

2. Działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia ośrodków szkolenia mogą prowadzić również jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami, które spełniają wymagania określone w art. 86v ust. 1.

3. W stosunku do jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy odnoszące się do przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia.

4. Środki publiczne przekazywane na działalność podstawową podmiotów, o których mowa w ust. 2, nie mogą być wykorzystane w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1.

5. Rejestr przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia prowadzi Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.

6. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile przedsiębiorca numer taki posiada oraz numer identyfikacyjny REGON – o ile przedsiębiorca numer taki posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – jeżeli podmiot jest obowiązany posługiwać się tym numerem na podstawie przepisów o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników;
- 4) adres prowadzenia działalności;
- 5) adres stacji kontroli pojazdów – wraz z określeniem tytułu prawnego oraz okresu, na jaki przedsiębiorca posiada tytuł prawny do dysponowania stacją kontroli pojazdów na potrzeby szkolenia.

7. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia, przedsiębiorca dołącza oświadczenie o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane są mi i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia, określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.”.

8. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz jego adres i siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

9. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

10. Za wpis do rejestru pobierana jest opłata. Opłata stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego.

11. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 10, nie może przekroczyć 600 zł.

12. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego dokonuje, po wniesieniu opłaty, o której mowa w ust. 10, wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia i wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu, nadając przedsiębiorcy numer w rejestrze dla ośrodka szkolenia.

13. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego w rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia umieszcza dane, o których mowa w ust. 6 i 9, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

14. Przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia jest obowiązany przekazać Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego informacje o:

- 1) zmianie danych, o których mowa w ust. 6, w terminie 14 dni od dnia tej zmiany;
- 2) zakończeniu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia – w terminie 14 dni od dnia zakończenia prowadzenia działalności.

Art. 86x. 1. Nadzór nad przedsiębiorcami prowadzącymi ośrodki szkolenia sprawuje komórka nadzoru TDT.

2. Komórka nadzoru TDT przeprowadza kontrole okresowe co najmniej raz w roku kalendarzowym.

3. Kontrole okresowe, o których mowa w ust. 2, są prowadzone w zakresie:

- 1) zgodności z programem i właściwej realizacji kursów i warsztatów, o których mowa w art. 86u ust. 1;
- 2) właściwych warunków prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia.

4. Do kontroli okresowych, o których mowa w ust. 2, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

5. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego wydaje decyzję administracyjną o wykreśleniu z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia w zakresie prowadzenia kursów i warsztatów doskonalenia zawodowego, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 86w ust. 7, niezgodnie ze stanem faktycznym;
- 2) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia.

6. Rażącem naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia jest:

- 1) prowadzenie kursu lub warsztatów doskonalenia zawodowego niezgodnie z programem;
- 2) prowadzenie kursu lub warsztatów doskonalenia zawodowego niezgodnie z warunkami, o których mowa w art. 86v ust. 1;
- 3) wystawienie zaświadczenia o ukończeniu kursu lub warsztatów doskonalenia zawodowego bez odbycia przewidzianych w programie zajęć.

Art. 86y. 1. Egzamin dla kandydatów na diagnostów oraz diagnostów przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego.

2. Za egzamin pobierana jest opłata. Opłata stanowi przychód Transportowego Dozoru Technicznego i jest wnoszona przed rozpoczęciem egzaminu.

3. Maksymalna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć 500 zł.

4. Na egzaminie wykorzystuje się pytania egzaminacyjne pochodzące z katalogu pytań zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw transportu. Katalog pytań składa się co najmniej z 300 pytań.

5. Egzamin dla kandydatów na diagnostów lub diagnostów obejmuje:

1) część teoretyczną składającą się z:

a) części testowej,

b) zadania otwartego

- obejmującą wiedzę i kwalifikacje kandydata na diagnostę lub diagnosty dotyczące w szczególności obszarów mechaniki, dynamiki, dynamiki pojazdu, silników spalinowych, technologii materiałów, elektroniki, elektryki, elektronicznych układów pojazdów, technologii pojazdu, metod badania, oceny usterek, obowiązujących wymogów prawnych w zakresie homologacji, rejestracji, badań technicznych pojazdów, w tym również pojazdów specjalnych, aplikacji informatycznych wykorzystywanych w badaniach technicznych pojazdów oraz przeprowadzania badania technicznego pojazdu;

2) część praktyczną polegającą na:

a) przeprowadzeniu badania technicznego pojazdu w zakresie określonym przez komisję egzaminacyjną,

b) wydaniu oceny z zakresu stanu technicznego badanego pojazdu,

c) wypełnieniu dokumentów stosowanych w przypadku tego badania.

6. Katalog pytań oraz pytania wykorzystane na egzaminie nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933).

7. Kandydat na diagnostę lub diagnosta, w przypadku negatywnego wyniku części teoretycznej egzaminu, może zwrócić się do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego z wnioskiem o ponowną ocenę tej części egzaminu.

Art.86z.1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) program szkolenia kandydatów na diagnostów, diagnostów oraz warsztatów doskonalenia zawodowego;

- 2) sposób powoływania i tryb pracy komisji egzaminacyjnej;
 - 3) tryb, szczegółową formę, warunki oraz sposób przeprowadzania egzaminu dla kandydatów na diagnostów i diagnostów;
 - 4) tryb i sposób rozpatrywania wniosku o ponowną ocenę egzaminu;
 - 5) szczegółowe wymagania w zakresie warunków lokalowych i wyposażenia dydaktycznego ośrodków szkolenia;
 - 6) sposób:
 - a) postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem kursów, egzaminów i warsztatów doskonalenia zawodowego oraz wzory stosowanych dokumentów,
 - b) prowadzenia dokumentacji przez ośrodki szkolenia;
 - 7) wzór:
 - a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia,
 - b) zaświadczenia potwierdzającego wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia;
 - 9) sposób nadawania numeru ewidencyjnego ośrodka szkolenia;
 - 8) wysokość opłat za:
 - a) egzamin dla kandydatów na diagnostów oraz diagnostów,
 - b) wpis do rejestru, o której mowa w art. 86w ust. 9,
 - c) seminaria, o których mowa w art. 86v ust. 2.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:
- 1) osiągnięcie właściwego poziomu wiedzy i umiejętności niezbędnych do przeprowadzania badań technicznych pojazdów, obejmujących w szczególności obszary mechaniki, dynamiki, dynamiki pojazdu, silników spalinowych, technologii materiałów, elektroniki, elektryki, elektronicznych układów pojazdów, technologii pojazdu, metod badania, oceny usterek, obowiązujących wymogów prawnych w zakresie homologacji, rejestracji, badań technicznych pojazdów, w tym również pojazdów specjalnych, aplikacji informatycznych wykorzystywanych w badaniach technicznych pojazdów oraz przeprowadzania badania technicznego pojazdu;
 - 2) konieczność zapewnienia sprawności działania komisji egzaminacyjnych i właściwego doboru jej członków;

- 3) potrzebę zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych do przeprowadzania kursów w zależności od rodzaju i zakresu kursu
- 4) zapewnienie jednolitych standardów przeprowadzania egzaminu dla kandydatów na diagnostów i diagnostów;
- 5) zapewnienie możliwości weryfikacji wyników części teoretycznej egzaminu;
- 6) potrzebę zapewnienia należytych warunków organizacyjno-technicznych do przeprowadzania kursów;
- 7) należytej ochrony dokumentacji związanej z prowadzeniem kursów i warsztatów;
- 8) konieczność ujednoczenia stosowanych dokumentów;
- 9) koszty związane z wykonywaniem czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 8.

3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór zaświadczenia o wpisie do rejestru diagnostów;
- 2) wzór świadectwa kompetencji diagnosty oraz sposób ustalania numeru ewidencyjnego diagnosty;
- 3) wzór wniosku o wydanie świadectwa kompetencji diagnosty;
- 4) wzór pieczętki diagnosty;
- 5) wysokość opłaty za wydanie świadectwa kompetencji diagnosty.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw transportu uwzględnia:

- 1) potrzebę ujednoczenia dokumentów;
- 2) potrzebę zapewnienia ujednoczonych procedur ustalania numerów ewidencyjnych diagnostom;
- 3) koszty związane z wydawaniem świadectwa kompetencji diagnosty.

Rozdział 6

Krajowy Punkt Kontaktowy do spraw badań technicznych pojazdów

Art. 86za. 1. Tworzy się Krajowy Punkt Kontaktowy do spraw badań technicznych odpowiedzialny za wymianę informacji z krajowymi punktami kontaktowymi innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz z Komisją Europejską, w zakresie stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady

2014/45/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie okresowych badań zdatności do ruchu drogowego i ich przyczep oraz uchylającej dyrektywę 2009/40/UE.

2. Krajowy Punkt Kontaktowy do spraw badań technicznych prowadzi Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.”;

22) w art. 129g uchyla się ust. 5;

23) w art. 132 w ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) stwierdzenia zniszczenia dowodu rejestracyjnego (pozwolenia czasowego) lub zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym w stopniu powodującym jego nieczytelność;

4) uzasadnionego podejrzenia podrobienia lub przerobienia dowodu rejestracyjnego (pozwolenia czasowego) lub zaświadczenia o przeprowadzonym badaniu technicznym;”;

24) po art. 140m dodaje się art. 140ma oraz art. 140mb w brzmieniu:

„Art. 140ma. Przedsiębiorca prowadzący stację kontroli pojazdów, który:

1) wbrew obowiązkowi określonemu w art. 86j dopuszcza do przeprowadzenia badania technicznego pojazdu:

a) przez osobę nie posiadającą ważnego świadectwa kompetencji diagnosty,

b) niezgodnie z określonym przedmiotem, zakresem, sposobem i zasadami jego wykonania,

c) bez wymaganego wyposażenia kontrolno-pomiarowego oraz warunków lokalowych;

2) wbrew obowiązkowi określonemu w art. 84 ust. 2 nie przekazuje w wyznaczonym terminie opłaty jakościowej

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 10000 zł.

Art.140mb. Diagnosta, który przeprowadza badanie techniczne pojazdu:

1) niezgodnie z określonym przedmiotem, zakresem, sposobem i zasadami jego wykonania,

2) bez wymaganego wyposażenia kontrolno-pomiarowego

– podlega karze pieniężnej w wysokości do 2000 zł.”;

25) w art. 140n:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 140n. 1. Kary pieniężne, w sprawach określonych w art. 140m, art. 140ma oraz art. 140mb, nakładane są w drodze decyzji administracyjnej.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„ 2a. Kary pieniężne, o których mowa w art. 140ma oraz art. 140mb, nakłada Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kary pieniężne, o których mowa w:

1) ust. 2 pkt 1 stanowią dochód budżetu państwa;

2) ust. 2 pkt 2 i ust. 2a stanowią przychód Transportowego Dozoru Technicznego.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 140m, art.140ma oraz 140mb, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Kary pieniężne, o których mowa w art. 140m, art. 140ma i art. 140mb, podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

26) w załączniku nr 1 do ustawy w kolumnie 3:

a) lp. 3 otrzymuje brzmienie:

„a) o naciskach osi nie większych od dopuszczalnych dla danej drogi,

b) o rzeczywistej masie całkowitej nie większej od dopuszczalnej,

c) o szerokości nieprzekraczającej 3,2 m,

d) o długości nieprzekraczającej:

– 15 m dla pojedynczego pojazdu,

– 23 m dla zespołu pojazdów,

e) o wysokości nieprzekraczającej 4,3 m;”,

b) lp. 7 otrzymuje brzmienie:

„a) o wymiarach lub rzeczywistej masie całkowitej większych od wymienionych w kategoriach I-VI;

b) o naciskach osi przekraczających wielkości przewidziane dla dróg o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 44 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydawanie świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych, oraz wykonywanie innych zadań określonych w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych;”;

b) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw transportu projektów aktów prawnych dotyczących warunków technicznych pojazdów, homologacji typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, badań technicznych pojazdów oraz drogowego przewozu towarów niebezpiecznych.”;

2) w art. 45 po ust. 2 dodaje się ust 2a w brzmieniu:

„2a. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego jest organem właściwym w sprawie badań technicznych pojazdów.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 893 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60) w art. 3 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) art. 75a, art. 86c oraz art. 86w ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260);”.

Art. 4. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, 1948 i 1954) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Marszałek województwa na podstawie protokołu sporządzonego przez przewodniczącego komisji, w terminie 14 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu, wydaje kierowcy zaświadczenie ADR. Zaświadczenie ADR przesyła się kierowcy za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres wskazany przez kierowcę.”;

2) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. W przypadku utraty zaświadczenia ADR, jego zniszczenia w stopniu powodującym nieczytelność, a także zmiany stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w nim zawartych, na pisemny wniosek osoby zainteresowanej marszałek

województwa w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, przesyła kierowcy, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, na adres wskazany we wniosku:

- 1) wtórnik dokumentu pod warunkiem złożenia oświadczenia o utracie dokumentu, pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, z późn. zm.⁵⁾) albo
- 2) nowy dokument.

2. Osoba zainteresowana dokonuje zwrotu zniszczonego dokumentu oraz dokumentu wymagającego zmiany danych osobowych w chwili otrzymania nowego dokumentu lub wtórnika.

3. Osoba, która po uzyskaniu wtórnika odzyskała utracony dokument, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana zwrócić ten dokument marszałkowi województwa.

4. Marszałek województwa, w chwili otrzymania od osoby dotychczas posiadanego zaświadczenia ADR, unieważnia je przez odcięcie lewego rogu o powierzchni co najmniej 1 cm² i przechowuje w dokumentacji o której mowa w art. 28.

5. W celu przedłużenia ważności zaświadczenia ADR kierowca jest obowiązany, w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę upływu ważności zaświadczenia ADR, ukończyć kurs ADR doskonalący i złożyć z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w art. 20 ust. 2 pkt 4. Po spełnieniu tych wymagań marszałek województwa przedłuża ważność zaświadczenia ADR na okres kolejnych 5 lat od dnia upływu terminu ważności dotychczasowego zaświadczenia ADR, wydając nowe zaświadczenie ADR.”.

Art. 5. Do dnia 1 stycznia 2023 r. badania techniczne tramwajów oraz badania techniczne trolejbusów w części elektrycznej, oprócz Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego, mogą być wykonywane przez następujące jednostki:

- 1) Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa w Warszawie;
- 2) Instytut Pojazdów Szynowych „TABOR” w Poznaniu;
- 3) Instytut Transportu Politechniki Śląskiej w Katowicach;
- 4) Instytut Pojazdów Szynowych Politechniki Krakowskiej w Krakowie.

Art. 6. Do postępowań w zakresie nadawania numerów nadwozia, podwozia lub ramy oraz wyrażania zgody na wykonanie i umieszczenie tabliczek znamionowych zastępczych,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r.

wszczętych a nie zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Do postępowań w zakresie kontroli stacji kontroli pojazdów, wszczętych a nie zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. 1. Wpisy do rejestru przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów dokonane przez starostów na podstawie art. 83a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stają się wpisami do rejestru prowadzonego przez Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego na podstawie art. 86d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Prowadzone przez starostów postępowania w sprawie wpisania, wykreślenia i zmian w rejestrach przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu z mocy prawa.

3. Starosta właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności przekazuje Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego dane z rejestru oraz dokumentację przedsiębiorców prowadzących stację kontroli pojazdów wpisanych do rejestru:

- 1) do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy - w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy;
- 2) od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Uprawnienia wydane diagnostom przez starostów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność i uprawniają do wykonywania badań technicznych do dnia wydania świadectwa kompetencji diagnosty, nie dłużej niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 8.

2. Diagnosty, którzy uzyskali uprawnienia, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do odbycia, w okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pierwszych warsztatów doskonalenia zawodowego i przekazania do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w tych warsztatach.

3. Zakres tematyczny warsztatów doskonalenia zawodowego, o których mowa w ust. 2, powinien uwzględniać nowe elementy programu szkolenia wymagane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 86z ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą..

4. Diagnostyci nieposiadający uprawnień do wykonywania pełnego zakresu badań technicznych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, powinni w okresie 24 miesięcy od dnia jej wejścia w życie uzupełnić posiadane uprawnienia.

5. Diagnostyci, o których mowa w ust. 4, spełniający wymagania na podstawie przepisów dotychczasowych i zatrudnieni na podstawowych stacjach kontroli pojazdów w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, którzy nie uzupełnili posiadanych uprawnień w okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą wykonywać badania techniczne wyłącznie na podstawowej stacji kontroli pojazdów.

6. Osoby, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy spełniły wymagania, o których mowa w art. 84 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, mogą złożyć wniosek o uzyskanie uprawnienia diagnosty na podstawie przepisów dotychczasowych, w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

7. Do postępowań w sprawie wydania uprawnienia diagnosty:

- 1) wszczętych a niezakończonych przez starostę do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 2) prowadzonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, w przypadku osób, o których mowa w ust. 6

- stosuje się przepisy dotychczasowe.

8. Osoby, które zgodnie z ust. 6, uzyskają uprawnienie diagnosty po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są obowiązane w okresie 24 miesięcy od dnia uzyskania tych uprawnień do odbycia pierwszych warsztatów doskonalenia zawodowego i przekazania do Dyrektora Transportowego Dozoru Technicznego zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w tych warsztatach..

9. Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego w przypadkach, o których mowa w ust. 2 lub 8, na podstawie zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego, wydaje diagnostycie na jego wniosek w terminie 30 dni od dnia złożenia zaświadczenia, świadectwo kompetencji diagnosty i wpisuje go do rejestru, o którym mowa w art. 86r ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

10. Starosta, który wydał albo cofnął uprawnienie diagnoście, przekazuje Dyrektorowi Transportowego Dozoru Technicznego wykaz w postaci elektronicznej zawierający imię i nazwisko diagnosty, jego numer PESEL lub w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument, datę urodzenia, numer uprawnienia, zakres uprawnienia, datę przyznania uprawnienia albo datę cofnięcia uprawnienia, w przypadku uprawnień wydanych albo cofniętych:

- 1) do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy - w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy;
- 2) po dniu ogłoszenia niniejszej ustawy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy - bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dowody rejestracyjne i dokonane w nich wpisy terminu badania technicznego zachowują ważność.

2. Właściciel przyczepy lekkiej marki SAM, dla której od dnia pierwszej rejestracji minęło więcej niż 5 lat, obowiązany jest przedstawić ją do badania technicznego w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Do pojazdów zabytkowych, o których mowa w art. 2 pkt 39 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zarejestrowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. 1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. wykładowcy prowadzący kursy lub warsztaty doskonalenia zawodowego w ośrodkach szkolenia diagnostów są zwolnieni z obowiązku, o którym mowa w art. 86v ust. 1 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Pierwsze seminaria dla wykładowców, o których mowa w ust. 1, Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego przeprowadza nie później niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 13. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 76 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 76 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy, o której mowa w art.

1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem 20 maja 2018 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 21 lit. b w zakresie art. 86v, 86w i art. 86z ust. 1 pkt 8 i pkt 9 lit. b, art. 2 , art. 4 pkt 1, art. 6, art. 9 ust. 3 oraz art. 9 ust. 10, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 2 lit. a-j, pkt 3, 4, 6 i 7 oraz pkt 8 lit. b, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 1 pkt 21 lit. b w zakresie art. 86k:
 - a) ust. 8 pkt 1 lit. c, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.,
 - b) ust. 14, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.; 5) art. 1 pkt 9 lit. a, b i d, pkt 10-12, pkt 16-19 , pkt 21 lit. a w zakresie art. 86, oraz lit. b w zakresie art. 86a ust. 1 pkt 3, ust. 4, ust. 7, art. 86b i art. 86c ust. 6 oraz art. 4 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.
2. Przepisy art. 86a ust. 6 oraz art. 86o ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie dotyczącym Centrów Badań Technicznych Transportowego Dozoru Technicznego stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.